

Sygn. akt V KZ 56/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **C.Ś.**

oskarżonego z art. 180a§ 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2019 r.,

zażalenia na zarządzenie z dnia 22 sierpnia 2019 r. o odmowie przyjęcia wniosku obrońcy oskarżonego o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. IV Ka (...), wraz z uzasadnieniem

### **p o s t a n o w i ł**

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. .**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. odmówiono przyjęcia wniosku obrońcy oskarżonego C. Ś. o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), wraz z jego uzasadnieniem, jako złożonego po terminie.

We wniesionym zażaleniu obrońca podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zarządzenia, „przez nieprawidłowe ustalenie, iż wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego (...) został nadany przez obrońcę w placówce pocztowej w dniu 07.08.2019 r., tj. po upływie 7 - dniowego terminu zawitego, o którym mowa w art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. – podczas gdy powyższy wniosek został nadany w dniu

06.08.2019 r., tj. z zachowaniem 7 - dniowego terminu zawitego, co potwierdza data stempla pocztowego na potwierdzeniu nadania przesyłki poleconej nr (...). W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i sporządzenie oraz doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od zarzutu podniesionego w zażaleniu przez obrońcę oskarżonego C.Ś. zaskarżone zarządzenie należało uchylić i sprawę w tym przedmiocie przekazać Sądowi Okręgowemu w W. do onownego rozpoznania, albowiem jest ono dotknięte bezwzględną przyczyną odwoławczą w rozumieniu przepisu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Jak wynika z treści art. 40 § 3 k.p.k. sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tej kasacji. W związku z powyższym należy przyjąć, że sędzia ten jest wyłączony od orzekania zarówno w przedmiocie merytorycznej zasadności skargi kasacyjnej wniesionej od wskazanego orzeczenia, jak i to, że nie może on wydawać jakichkolwiek rozstrzygnięć "co do tej kasacji", a zatem także tych, które dotyczą formalnych warunków jej dopuszczalności i których skutkiem może być niedopuszczenie do merytorycznego rozpoznania kasacji. Ustawowe pojęcie orzekania „co do kasacji” dotyczy nie tylko decyzji rozstrzygających wprost w kwestii dopuszczalności skargi, ale również i tych rozstrzygnięć, które pozostają w ścisłym związku z wydaniem zarządzenia w przedmiocie jej dopuszczalności. Do takich decyzji należy m.in. rozstrzygnięcie w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w celu wniesienia kasacji [zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2007 r., IV KZ 12/07, OSNwSK 2007, poz. 535 czy postanowienia: z dnia 15 czerwca 2007 r., IV KZ 39/07, Lex 310737; z dnia 30 sierpnia 2007 r., IV KZ 82/07, OSNwSK 2007, poz. 1944; z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KZ 1/14, LEX nr 1425024; D. Świecki (w:) Kodeks postępowania karnego. Komentarz (red. D. Świecki), Tom I, Warszawa 2017, s. 250 – 251].

W rozpoznawanej sprawie w wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 lipca 2019 r. brał udział sędzia Sądu Okręgowego S.J. (k.105). Ten sam sędzia wydał zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku obrońcy o

sporządzenie i doręczenie odpisu wymienionego wyżej wyroku wraz z jego uzasadnieniem (k.109).

W związku z powyższym zaskarżone zarządzenie należało uchylić, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu, wobec wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy rozstrzygnął, jak w postanowieniu.

as